

«Togradersgrensen» har vært overskredet flere ganger fra siste istid, noe som har vært utelukkende positivt. I disse varmeperiodene har sivilisasjon, kultur og agrikultur blomstret, skriver Bergsmark.

Ingen alarm over nye varmerekorder i 2016

SYNSPUNKT

I avisen den 7. juni fortelles det om en kommende ny varmere-kord for 2016. Det er høyst sannsynlig at 2016 blir et rekordvarmt år i nyere tid, men det er ingen grunn til alarm.

Det foreligger godt dokumenterte historiske og geologiske temperaturdata.

Den vedlagte figuren viser rekonstruerte temperaturdata på Grønland fra siste istid og fram til i dag. Vi ser tydelig at det tidligere har vært langt varmere enn i dag.

Samtidig har CO₂-nivået vært lavt, slik at disse endringene nødvendigvis må ha hatt naturlige årsaker.

Figuren viser både den minoiske, romerske og middelalderske varmeperioden.

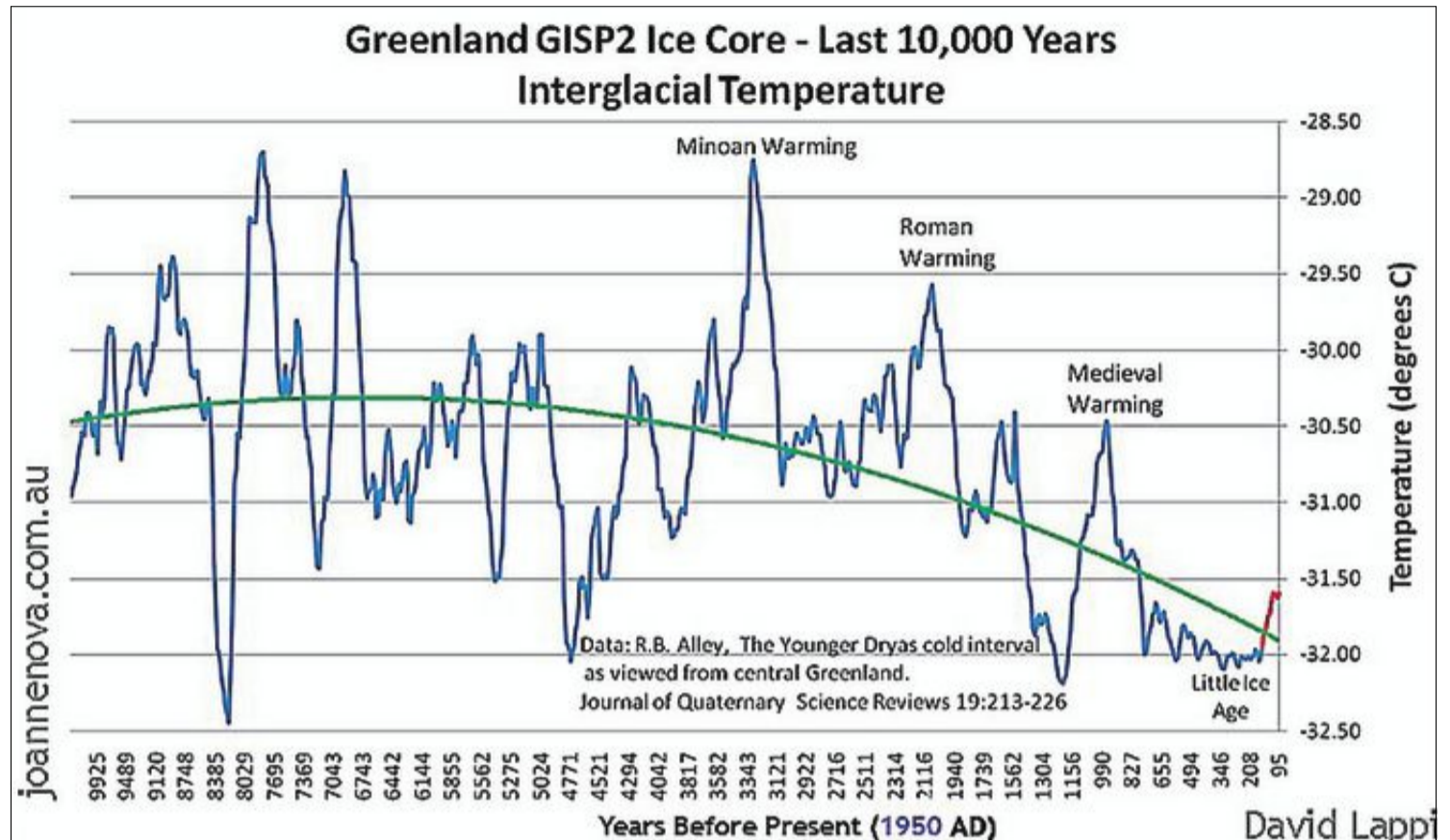
«Togradersgrensen» har vært overskredet flere ganger, og dette har vært utelukkende positivt. I disse varmeperiodene har sivilisasjon, kultur og agrikultur blomstret.

I et klimahistorisk perspektiv har vi faktisk en fallende temperaturtrend, men med betydelige naturlige variasjoner opp eller ned. Når det er snakk om rekorder, dreier det seg om hundre deler.

Det sensasjonelle året 2014 var bare 0,02 grader varmere enn det nest varmeste året. Og 2015 ble bare 0,13 grader varmere enn 2014.

Når da måleusikkerheten er 0,10 grader forstår de fleste at snakk om rekorder må tas med en god klype salt.

Artikkelen viser til Cicero-forsker Bjørn Samset, som etter temperaturstigningen på 0,22 grader fra januar til februar i

Figuren viser både den minoiske, romerske og middelalderske varmeperioden. Når vi ser på temperaturdata på Grønland fra siste istid og fram til i dag, ser vi at har vært langt varmere enn i dag, skriver artikkelforfatteren.

2016 uttalte:

«Dette er en helt vanvittig temperaturøkning for en enkeltmåned, dette får selv garvede klimaforskere til å sperre øynene opp». Dette er misvisende.

Sentrale forskere vet at slike temperaturhopp, både opp og ned, har skjedd regelmessig siden målingene startet.

Mellom januar og februar 1998 var temperaturhoppet eksempelvis 0,27 grader. Også det er meget langt fra noen rekord.

I 30-årene var det hopp opp mot 0,5 grader fra måned til måned.

Fra februar i år til idag, har forøvrig temperaturen sunket igjen, nettopp med 0,22 grader.

Bjerknes-senterets sjef, Tore

Furevik, tror ikke at temperaturene vil synke tilbake til nivåene vi hadde for bare få år siden, og uttaler:

«Utviklingen det siste året bekrefter det klimamodellene har forutsagt. Det er slik vi forventer at klimaet utvikler seg».

Dette er galt. Klimamodellene feiler. Klimamodellene er ikke validerte eller verifiserte, og de har aldri demonstrert at de over en klimamessig rele-

vant periode på 10 – 30 år har kunnet forutsi temperaturutviklingen.

Siden 1995 har 97 prosent av klimamodellene forutsagt en jevn temperaturøkning, som er tre ganger så stor som det vi faktisk har målt i perioden fram til i dag.

For det andre har klimamodellene ikke forutsagt den varmepausen som IPCC refererer til mellom 1998 og 2012.

For det tredje har klimamodellene ikke forutsagt den temperaturtoppen vi har nå på grunn av havstrømmen El Niño, som er et værphenomen og ikke et klimafenomen.

Det er heller aldri framlagt erfaringsmessig fysisk statistisk verifisert bevis for at menneskeskapte utslipp er den primære årsaken til den klimautviklingen vi har observert.

Stein Bergsmark
Fysiker

Dagens folkevalgte blir med rette ofte gitt merkelappen nikkedukker for politisk korrekt agenda og nasjonal konformisme. Tar vi ikke et oppgjør med dette, vil det kvele vårt demokrati, mener Engen.

Er en talerstol kun for politisk elite?

INNSPILL

Hvorfor vil Øystein Djupedal og Arendalsuka strupe viktige stemmer i samfunnsdebatten?

Partiet De Kristne fikk ved stortingsvalget 2013 nesten 18.000 stemmer og ikke 11.000, slik Jarle Christiansen hevdet i Agderposten forrige uke.

Dette tallet er fra kommunevalget 2015, hvor partiet evnet å stille liste i 67 av landets kommuner. Om hele Kommune-Norge var blitt dekket, ville sannsynligvis oppslutningen i antall stemmer blitt langt over resultatet ved stortingsvalget i 2013.

I Aust-Agder oppnådde par-

tiet da 1,4 prosent og i Vest-Agder 2,0 prosent. Ikke dårlig tatt i betraktning første stortingsvalg, med ny og utrimmet partiorganisasjon.

Partileder Erik Selle hadde talerstol på Kanalplassen under Arendalsuka i fjor, og han fikk stor omtale i Klassekampen med sitt sterke budskap om et fritt Kurdistan og opprustning av forsvaret.

Burde ikke Selle få den samme mulighet i år? Hvorfor inviterer ikke NRK Erik Selle til den nasjonale partilederdebatten under Arendalsuka? Frykter NRK og politiske konkurrenter at en av landets dyktigste debattanter vil kunne stjele showet?

Eller er noen politikere redd for å bli avkledd og eksponert for egen begredelige innsats?

Ved stortingsvalget 2013 fikk MDG rikelig taletid og god eksponering i NRKs nasjonale debatter. Det er tvilsomt om partiet ville vært på Stortinget uten.

Samtidig ble partiet De Kristne nektet talerstol i alle de lokale og nasjonale kristne sommerstevner, hvor det foran hvert valg er store paneldebatter om verdspørsmål. Størrelsen på denne tilhørerskaren er enhver politikers drømmearena.

KrF-medlem og skribent Nils Petter Enstad etterlyser doku-

mentasjon på dette. Det skal han gjerne få.

KrFs vellykkede forsøk på å hindre det frie ordskifte på alle sommerstevner i Kristen-Norge i 2013 er ikke ennå veldig kjent.

KrF-leder Knut Arild Hareide ble flere ganger invitert til debatt på TV Visjon Norge med PDK leder Erik Selle, men skygget unna. Han var kanskje redd for å møte sin politiske overmann?

Oase-stevnet, valg møte i

Sarons dal, paneldebatten i Sørlandskirken – alle hadde sentrale KrF-tillitsvalgte med klar agenda om ikke å slippe den spennende nye politiske konkurrenten til.

Dersom Partiet De Kristne og Erik Selle var blitt gitt anledning til å delta på lik linje med de andre nasjonale partier, ville partiet sannsynligvis vært representert på Stortinget.

Det er mulig Enstad er tilfreds med den velgerarroganse og forakt for det frie ordskifte som mange av dagens politikere utviser. Men spesielt bra for den folkelige deltakelse i den offentlige meningsutveksling er det ikke. Velgerne i dag er oppgitte og på leting etter nye alternativer.

Bjørn A. Engen
Grimstad